

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

אַנטשולדיגט, אײַך האב הָרְטָה!

פריינטשאפט און אים דערציילט איבער די מנהגים פון די ירושלימ'ער אידן און איבער די קברי צדיקים וואס געפינען זיך דארט.

צוביסלעך האט דאס אינגל אנגעהויבן רעדן און שמועסן, און ער האט דערציילט וואס עס האט זיך געטון ביי אים אין דעם ווייטן וויליאמסבורג... ער האט נישט פֿרובירט צו באהאלטן זיין טיפן אמעריקאנער אקצענט. דאס איז געווען אינטערעסאנט פאר די קינדער, אבער נאך צוויי טעג האבן זיך אלע צוגעוואוינט און פארגעסן דערפון.

אויסער נח! נח האט שטארק מקנא געווען יום-טוב'ן, וואס איז געווען באשאנקען מיט גוטע מדות און באלויבט ביי יעדן. ער האט אנגעהויבן רעדן מאדנע און קאמיש, נאכמאכנדיג יום-טוב'ס אקצענט מיט אן אפענע שניאה. אנפאנג האבן אפאר חברים געלאכט, אבער מיט די צייט האבן זיי זיך דערנווייטערט פון אים און אים אפילו מוסר געזאגט דערויף. יום-טוב האט גוט פארשטאנען זיין כוונה און עס האט אים זייער וויי געטון. אין פתח האבן זיך אנגעהויבן קבוצות און א גאנצע מחלוקת האט זיך אנטוויקלט, מיט לשון הרע, רכילות, און בייער ווערטער ביז צו פארשעמען ברבים, וואס איז ממש ווי רציחה. נח האט זיך נישט געשעמט צו רעדן שלעכט אויף אנדערע חברים הויך און מיט חוצפה.

יום-טוב, אלס א קלוג אינגל, האט זיך אראפגעזעצט שרייבן א בריוו פון זיין פארווייטאגט הארץ צו נח. אין דעם בריוו האט ער באשריבן זיינע באהאלטענע קרעכצן און טרערן. מיט זיינע ווערטער האט ער פֿרובירט צו ערקלערן פאר נח, אז ער זאל ראטעווען זיין נשמה פון די עבירה פון הלכנת פנים וואס איז גלייך צו רציחה.

נח האט איבערגעלייענט דעם בריוו מער ווי צען מאל! זיין הארץ איז אויסגעגאנגען פון ציפּעדיגע חרטה: "ווען איך וואלט נאר געוויסט ווי שטארק איך טו אים וויי... ווען איך וואלט נאר א מינוט אריינגעטראכט..." די גרויסע חרטה האט אים געפירט צו שרייבן א איבערזעטונגס בריוו פאר יום-טוב, צוזאמען מיט א מתנה זיך איבערצובעטן.

מיר האבן געלערנט אין די מעשה פון די כתות וואס האבן געזוכט אלס סארט תכלית. דער רבי זאגט אונז, אז איינע פון די כתות האבן געפונען א גאר אכזריות'דיגע און שרעקליכע תכלית, נישט מער און נישט ווייניגער ווי צו הרגענען מענטשן! א נידריגע מדרגה וואס האט נישט קיין גלייכן.

זייער פארדרייטע השקפה איז געווען, אז אויב אלע זאכן ווערן סוף-כל-סוף חרוב און קאליע, דאן מוז דאס זיין די תכלית. דערפאר, יעדער מענטש וואס הרגענט מענטשן און ברענגט זיי צו זייער ענדע, ווערט ביי זיי פאררעכנט אלס חשוב און טייער. זיי האבן געזוכט א מענטש וואס איז א רוצח, א פעסן, און א גערעגטער.

דער רבי האט געוויסט אז יעדעס פרט אין די מעשה וועט זיין נוגע אפילו אין אונזער דור. פרעגן מיר זיך: וואס האט די דאזיגע פת הרוצחים מיט אונז איינגעלייגט? מיר האבן דאך ב"ה נישט קיין שום שייכות מיט אזעלכע זאכן. נאר רבי נתן ברענגט אין לקוטי הלכות: "עס זענען דא אזעלכע וואס ווערן איבערגענומען פון א מדה פון רציחה און זיי הרגענען ממש, אבער עס זענען אויך דא בעלי מחלוקת וואס רודפ'ן א צווייטן מיט קנאה און שנאה 'כמעט' ביז רציחה, וואס דאס איז אויך א בחינה פון רציחה."

אן אינטערעסאנטע נייעס האט זיך געהערט אין פתח ו' פון משה הלל: "אין דריי וואכן ארום קומט א נייער אינגל פון אמעריקע צו אונזער פתח. זיי האבן זיך אריבערגעצויגן קיין ארץ ישראל צו וואוינען צווישן די ירושלימ'ער אידן." די קינדער האבן זיך זייער געפריידט און יעדער האט געהאט שאלות צו פרעגן, פֿרובירנדיג צו אויסגעפונען וויאזוי ער הייסט און וויאזוי ער קוקט אויס.

נישט לאנג נאכדעם איז א בא'חנ'ט און איידעלע אינגל מיט'ן נאמען יום-טוב אריינגעקומען אין פתח. ביים ערשטן הפסקה האבן רוב קינדער אים ארומגענומען. אין די קומענדיגע טעג זענען זיי געווארן גוטע פריינט און אים געלערנט פארשידענע שפילן. טייל האבן אפילו געוויזן מער

ספּוּרי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - דער בעל תפלה (9)

מאל אויף זיי א גרויסן בייזער גיטאן. און האט אלע מאל גיהייסן אז אנדערע זאלן אים טראגן. און האט זיך אלע מאל גיבייזערט אויף זיי. נמצא איז זיך דער אלטער בעטלער א גרויסער איש מכובד. ווארין ער האט אזוי א כבוד. און יאגט אזוי נאך דעם כבוד. ווארין ער איז זיך זייער מקפיד אויף זיין כבוד. איבער דעם איז דער בעטלער זיי גיפעלין. און זיי האבן אים אויף גינומען פאר א מלך. און ווייל דאס לאנד איז אויך גורם. ווארין סע פארהאנדן א מדינה וואס די מדינה איז גורם און זי איז מסוגל צו כבוד. און אזוי איז פארהאנדן א מדינה וואס זי איז מסוגל צו איין אנדערע מדה. איבער דעם. האבן די כיתה (וואס ביי זיי איז גיווען דער עיקר תכלית כבוד) גיזוכט א מדינה וואס זי איז גורם און מסוגל צו כבוד. האבן זיי גיפונען א מדינה וואס זי איז מסוגל דערצו האבן זיי זיך דארט באזעצט.

א טייל האבן גיזאגט. אז ניט דער כבוד איז דער עיקר תכלית. און זיי האבן גיקלערט. אז דער עיקר תכלית איז רציחה. ווארין מיר זעהן אז אלע זאכן

ביז סע איז ביי זיי גיבליבן. אז דער עיקר תכלית איז כבוד. איבער דעם מוז מען זוכן איין איש מכובד (פלומר א מענטש וואס ער האט כבוד) און דערצו זאל דער מענטש נאך יאגן נאך כבוד. ווארין ווייל דער מענטש האט כבוד און יאגט נאך דעם כבוד. און ער העלפט די טבע וואס זי וויל כבוד. נמצא איז זיך דער מענטש משתדל און גייט נאך דעם תכלית. און האט דערלאנגט דעם תכלית. ווארין דער תכלית איז זיך כבוד. כנ"ל. איבער דעם דער מענטש קער צו זיין מלך (אזוי איז אלץ גיווען די נארישע דיעה פון א טייל פון זיי. און זיי האבן זיך אזוי גיפונען נארישע סברות. און גידראנגען ביז זיי זענען דרינען פארפירט גיווארן. און האבן גיזאגט אז כבוד איז דער תכלית. און אזוי די אלע פתות וואס דא וועט ווייטער שטיין האבן זיי אלע גיהאט נארישע גידראנגען אויף זייערע נארישע דעות) זענען זיי גיגאנגען זוכן אזוי א מענשן. זענען זיי גיגאנגען און האבן גיזעהן. ווי מע האט גיטראגן איין אלטן בעטלער א ציגיינער. און סע זענען אים נאך גיגאנגען אפשר פינעף הונדערט ציגיינערס. און דער בעטליר איז גיווען בלינד און קרום און שטום. און די לייט זענען אים נאך גיגאנגען ווארין זיי אלע זענען גיווען זיין משפחתירע ווארין ער האט גיהאט שוועסטערס. און ברודערס. און זיין זרע מרעים. ביז סע איז פון זיי גיווארן אזוי פיל. די אלע וואס זיי זענען אים נאך גיגאנגען. און האבן אים גיטראגן. און דער אלטער בעטלער האט זייער מקפיד גיווען אויף זיין כבוד. ווארין ער איז גיווען זייער בייז. און ער האט זיך אלע

וואס ס'ע איז פארהאנדן אויף דער וועלט. מוזין אלע פארלענט ווערן. און וואס ס'ע איז פארהאנדן אין דער וועלט. גראז און אלע פרוכטין און מענטשן און אלץ וואס אין דער וועלט. מוז אלץ צום סוף נישט ווערן. נמצא איז זיך דער תכלית פון אלע זכין אז ס'ע זאל נכלה ווערן. (דהיינו פארלענט ווערן) איבער דעם א רוצח. וואס ער הרגית און פארלענט מענטשן. ברענגט ער זיך די וועלט צום תכלית איבער דעם האבין זיך אפגינקלערט. אז דער תכלית איז רציחה. האבין זיי גיזוכט א מענטשן וואס ער זאל זיין א רוצח און א כעסן און א גרויסער בעל קנאה. ווארין אזוי א מענטש איז באם תכלית (וועדליג זייער פארפירטע דיעה) און דער קער צו זיין א מלך. זענען זיי גיגאנגען זוכן אזוי א מענטשן. האבין זיי גיהערט א גישריי. האבין זיי גיפרעגט. וואס איז דאס אזוי א גישריי. האט מען זיי גיענפערט. דאס גישריי איז. וואס איינער האט זיין פאטער און מוטער גיקוילט. האבין זיי זיך אנגירופן. ווי גיפינט זיך נאך אזוי א רוצח וואס ער זאל אזוי א שטארק הארץ האבין און זאל זיין אזוי א כעסן. אז ער זאל הרגענען פאטער און מוטער. אט דער מענטש האט דערלאנגט דעם תכלית (דהיינו דער וואס האט פאטער און מוטער גיקוילעט) און ער איז זיי וואויל גיפעלין. און זיי האבין אים אויף גינומען פאר א מלך. און זיי האבין זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין (דהיינו זי זאל דערצו קערן) צו רציחה. האבין זיי זיך אויסגינקליבן איין ארט צווישן בערג. וואס דארטין האלטין זיך רוצחים. און זיי זענען אהין גיגאנגען. און זיי האבין זיך דארט באזעצט מיט זייער מלך.

א טייל האבין גיזאגט. אז ס'ע קער צו זיין א מלך. דער וואס ער האט אסאך עסין און ער עסט נישט דאס עסין פון אנדערע מענטשן נאר איידלע זאכן. און אזוי א מענטש קער צו זיין א מלך נאר זיי האבין תיכף נישט גיקאנט גיפינען אזוי א מענטשן. וואס ער זאל נישט עסין דאס עסין פון אנדערע מענטשן. האבין זיי זיך דערנווייל אויסגינקליבן איין עושר וואס ער האט אסאך עסין (און זיין עסין איז אביסיל איידלער) ביז זיי וועלין גיפינען אזוי א מענטשן ווי זיי ווילן. וואס ער זאל נישט עסין וכו' כפ"ל, און דערנווייל האבין זיי גימאכט דעם עושר פאר א מלך. ביז זיי וועלין גיפינען אזוי א מענטש ווי זיי ווילן כפ"ל דעמולט וועט דער עושר אראפ פון דער מלוכה. און מע וועט יענעם אויף נעמען פאר א מלך. און זיי האבין זיך אויסגינקליבן א מדינה וואס זי זאל קערן דערצו. און זיי זענען גיגאנגען און האבין זיך דארט באזעצט.

א טייל האבין גיזאגט אז א יפת תואר קער צו זיין א מלך. ווארין דער עיקר תכלית איז זיך. אז די וועלט זאל זיין באזעצט מיט מענטשן. ווארין פון דעסט וועגן איז זיך די וועלט באשאפן גיווארן. און ווייל א יפת תואר ברענגט צו דער תאוה. וואס דורך דעם ווערט גרעסער דער יישוב פון דער וועלט. (ווארין ס'ע ווערן מער מענטשן) נמצא ברענגט זי זיך צום תכלית. איבער דעם קער א יפת תואר צו זיין א מלך. האבין זיי זיך אויסגינקליבן א יפת תואר און זי איז איבער זיי גיווארן מלך. און זיי האבין זיך גיזוכט א מדינה וואס ס'ע זאל דערצו קערן. און זיי זענען גיגאנגען און האבין זיך דארט באזעצט.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (9)

ד. וועם האבן גענומען פאר א מלך די כתר וואס האבן געהאלטן אז א מלך דארף זיין איינער וואס עסט נאר איידעלע עסן?

☐ זיי האבן געטראפן איינעם וואס עסט נאר איידעלע עסן

☐ זיי האבן נישט געטראפן האבן זיי דערווייל גענומען א עושר אלס מלך

☐ זיי האבן נישט געטראפן א מלך

ה. וועם האבן גענומען פאר א קעניג די כתר וואס ביי זיי איז די תכלית צו באזעסן די וועלט?

☐ איינער וואס האט געהאט אסאך קינדער

☐ איינער וואס האט געהאט אסאך ווייבער

☐ א יפת תואר

ו. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

☐ איינמאל

☐ צוויימאל

☐ איך האב געוואלט

א. וועלכע קעניג האבן די כת פון כבוד געטראפן?

☐ א אלטער בעטלער א ציגיינער וואס האט זייער מקפיד געווען אויף זיין כבוד

☐ א אלטער פעשער מענטש

☐ א אינגער מענטש וואס האט א גאנצן טאג גערעדט פון זיין כבוד

ב. פארוואס האט די צווייטע כתר געזאגט אז דער תכלית איז רציחה?

☐ ווייל ווער ס'הרג'ט אסאך מענטשן האט אסאך כבוד

☐ ווייל אלעס אין דער וועלט ווערט פארלענט און א רוצח פארלענט מענטשן

☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג

ג. וועם האבן זיי גענומען פאר א מלך?

☐ איינער וואס האט גע'הרג'ט אסאך מענטשן

☐ איינער וואס האט גע'הרג'ט זיינע קינדער

☐ איינער וואס האט גע'הרג'ט זיין טאטע און מאמע

טיפער געטראכט

און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו... ביי וועלכע כת איז דער רבי מפרט די לאנד וואס זיי האבן זיך באזעצט?

באצייבן אויף יעדע איינע פון די פיר לשונות, אויף וועלכע כת האט עס דער רבי געשריבן

און זיי האבן זיך אויסגיקליבן א מדינה וואס זי זאל קערן דערצו

און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס ס'ע זאל דערצו קערן

און זיי האבן זיך גיזוכט א מדינה וואס זי זאל גורם זיין צו...

האבן די פתה גיזוכט א מדינה וואס זי איז גורם און מסוגל צו...

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (8)

וויפל מאל ביי די מעשה האט דער בעל תפילה געגעבן א עצה? און פארוועסן? **צווי מאל**

1, פארן מלך - אז די בת יחידה זאל חתונה האבן מיטן גבור

2, פאר די מדינה של עשירות אז מען באדארף קלערין. דאס פיריכץ פון דעם גבור. פדי ער זאל דורך דעם דערקענען.

אויב דאס איז דער גבור פון דעם מלך

וויפל מאל שטייט בי די מעשה אז עס איז געווען א "רוח סערה"? **פינף מאל**

דעם רבינ'ס
אשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס-ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com